

Agneta Ljungberg

*Grupporträtt med hus,
2002, h.35 x b.55 cm*

Agneta Ljungberg är arkitekten från Lund som målar akvarell när hon får tid över och hon gör det med stor skicklighet. Hon vann Prix Talens i Trégastel i Frankrike 2005 och juryns andra pris i Roskilde Open året efter. Juryn beskrev verket som ett ”elegant exempel på akvarellmåleri och målat med stor känslighet. Inte minst det vita är använt med stor skicklighet.”

Det beröm som hon värderar högst har kommit i ett brev från hennes lärare och inspiratör Arne Isacson efter att han sett målningen ”Sittande kvinna” i Nordisk akvarell 2007. Han skrev att målningen var ett lysande exempel på god och medveten akvarellteknik: ”Tänk om den funnits när jag valde bilder till Akvarellteknik år 2000. Ett instrumentellt epos till visuellt lyssnande om och av subtila pigment, förlösta i friskt flöde av vatten - av en kräsen och sparsmakad kolorist.”

Agneta Ljungberg har sitt arkitektkontor i villan hemma i Lund. En stor del av uppdragen utgör upprättande av vårdprogram, restaurering och anpassningar av statliga byggnadsminnen för Statens fastighetsverk samt ombyggnader i kulturhistoriskt värdefull bebyggelse för Sveriges

lantbruksuniversitet i Alnarp. Det mesta måleriet utförs på sommaren i ateljén i Mellbystrand, i Dalsland och ibland på höst eller vår, gärna i Provence. Hon har nytta av sitt akvarellmåleri som arkitekt och någon gång sammanfaller även motiven. I studierna av husen från Provence lyfter hon fram de gamla, storslaget enkla byggnadernas själ med valörer som hämtats från Provences egen solblekta färgskala. De doftar av traditioner, jord och värme. De är målade på 600 grams papper med stor fingerfärdighet och ännu större tålmod. Det tjocka pappret klarar att ta emot mycket vatten och de få pigmenten torkar mycket långsamt.

Hon har gått flera kurser i bildbyggnad och akvarellmåleri för Arne Isacson på Gerlesborgsskolan i Provence, samt kurser i måleri för Georg Suttner, senast i Dalsland den regniga sommaren 2007. Då torkade inte akvarellpappret och de fina kantbitningarna ville inte infinna sig. Med det tunna pappret som lämpar sig så bra för akvarellmonotypier lyckligen i bagaget räddades målarperioden. De färdiga verken har en fantasieggande karaktär. Det som framför allt fascinerar henne är blandningen av det superrealistiska och abstrakta, det storskaliga och samtidigt småskaliga.

Jordbunden, 2007, h.60 x b.40 cm

– Jag tycker det är jättespännande. Det finns så många tolkningar av bilderna. De kan inbjuda till att ses som landskap, trädformationer, bergskedjor eller vattenbryn med stenar och vattenblänk.

Kvinnokropparna och landskapen är målade med mycket vatten. Agneta Ljungberg använder penseln sparsamt, mest för att styra flödena av vatten, och styr processen allt eftersom pigmenten börjar stabilisera sig.

– Jag har själv mål och motiv i mitt måleri, men pigmenten är medagerande hela tiden. Det irrationella momentet tycker jag är intressant. Ibland ändrar jag kurs under målandet när jag hittar ett annat spår att följa än det jag föreställt mig

Vattenväg, 2007, h.60 x b.40 cm

från början. Jag balanserar på gränsen mellan föreställande och icke-föreställande måleri, men oftast har jag motivet helt klart för mig. Jag är beroende av att behålla ljuset, det subtilt atmosfäriska och har svårt att hantera häftiga och mörka färger. Samtidigt använder jag ofta de svarta pigmenten - och det är ingen motsägelse. I mycket vatten bär de mycket ljus. Charcoal har tyvärr slutat tillverkas även om Schminke har kvar en i sitt sortiment, berättar hon.

Ett annat motiv är segel på spegelblanka fjärdar. Känslan av öppet hav, stillhet och fri horisont är något hon längtar efter och försöker fånga, även sedan familjen sålde segelbåten.

LASSE SANDSTRÖM

Kvinnokraft, 2006, h.70 x b.55 cm

Stiltje, 2007, 18 x 18 cm

Segel, 2003, h.25 x b.30 cm

Landskap, 2006, h.55 x b.70 cm